

בס"ד, אדר תשפ"ג

דבר תורה לפרשת תרומה – הרבנית נעמי שפירא

פרשתנו, המגיעה לאחר מתן תורה ופירוט המשפטים, עוסקת בבניית המשכן. משה פונה לעם ישראל בציווי ה' ומבקש ממנו להשתתף בבניית המשכן ע"י תרומת חומר הגלם לבנייתו. כמו כן הוא מצווה את העם לעשות לה' מקדש על מנת שישכון בתוך עם ישראל.

אחרי הפלא הבלתי נתפס של גילוי אלוקי, שה' משמיע קולו ומתגלה לעם ישראל בדברות, עם ישראל מקבל משפטים שנוגעים לחיי היום יום. כלומר, דבר השם חודר ונוכח בהתנהגות האנושית היומיומית. בור באמצע הדרך, יחס להורים, יחס לעבד, מקום להימלט אחרי פגיעה בשוגג וכן הלאה.

הפלא של פרשתינו הוא בכך שה' יתברך, שהוא בלתי מוגבל ויוצר ומקיים הכל, מצווה לבנות לו משכן שבו הוא ישרה, ובתוך כל ישראל. זהו פלא בלתי נתפס, שקשה לדעת האנושית להכיל. איך הגבלת השם למקום לא מצמצמת אותו. איך בונים משכן וחיים בתודעה הכפולה שה' מתגלה בדיבור בין הכרובים, ובו זמנית הוא למעלה מכל גדר והגבלה.

ובפרשתנו, אנחנו, בני אדם, נבראים, מצווים דרך אוצרותינו ומעשה ידינו, לבנות משכן לה', שהוא כל יכול ולא חסר דבר. גם כאן הדעת האנושית נתבעת להכיל את הגודל האלוקי ובו זמנית את היכולת האנושית לבנות מקום פיזי להשראת השכינה פה בארץ, במשכן.

כל מעשה המשכן וכליו, מעבר לממשותם, הם משל והשתקפות לאידאליים עליונים.

במדרש רבא שמות תרומה פרשה לד' סימן ב' כתוב:

"דבר אחר 'ועשו ארון עצי שיטים' מה כתוב למעלה 'ויקחו לי תרומה' מיד 'ועשו ארון עצי שיטים' מה התורה קדמה לכל כך במעשה המשכן הקדים את הארון לכל הכלים מה האור קדם לכל מעשה בראשית דכתיב (בראשית א' ג') 'ויאמר אלוקים יהי אור' ואף במשכן בתורה שנקראת אור דכתיב (משלי ו' כג') 'כי נר מצווה ותורה אור' קדמו מעשיה לכל הכלים"

המדרש מבאר לנו את סדר הציווי על בניית כלי המקדש, בהקבלה לסדר בריאת העולם. כפי שהאור קדם לכל הבריאה, האמירה הראשונה של ה' היתה 'יהי אור', כך הארון שבתוכו הלוחות ושברי הלוחות, הוא כלי המקדש הראשון שמצווים לבנות. כי התורה שניתנת לנו היא אור, ומקבילה לאור שה' יתברך ברא. ובניית הארון על ידינו היא הראשונה שהצטוונו בה. יש בנו יכולת למרות היותנו בני אנוש נבראים לעשות מעשים המקבילים לבריאה האלוקית. אמנם, אנחנו בונים ארון לתורה, לא יצרנו את התורה, שנקראת אור, אבל אנחנו לא רק בונים לה ארון, אנחנו מקיימים אותה, חיים אותה ונותנים לה תוקף במציאות.

כך, על ידי התרומה למשכן, על ידי בנייתו, אנחנו נעשים שותפים ומקבילים למעשה בראשית. דרך מעשה ידינו, שנעשה לפי ציווי אלוקי מדוקדק, הגילוי האלוקי מתפשט ומתגשם בתוך החומר, הארציות, ובתוך מקום מוגבל.

עם ישראל לא זכה להרבה שנות משכן, מקדש, במהלך ההיסטוריה.

ועדיין אנחנו כמהים ומייחלים לרגע שבו נשוב לבנות את בית המקדש. שה' יקרא לנו לתרום מנדבת ליבנו, ומכישרונו, לבניית המקדש, בית חיינו.

אני רק מדמיינת את המציאות, שיוצא קול קורא להביא לבניית הבית, מנדבתנו, ואני מחפשת איזה תכשיט הכי יפה ויקר, שאולי אולי יזכה להיות בבית המקדש, או אולי בד, או סכום כסף, והלב מלא בציפייה ובהכרת תודה על עצם האפשרות.

זה נראה רחוק אבל אנחנו מאמינים שהכל יכול להתהפך ברגע, (אדר או לא?) וה' ישוב לשכון בציון, בבית מקדשינו.

במהרה בימינו.

שבת שלום וחודש טוב.

נעמי